Podatel:
Petr Bílý, nar. 18. 6. 1987

Adresát:
Ústavní soud České republiky
Joštova 625/8
660 83 Brno

V Havířově dne 24. listopadu 2026

Ke sp. zn. II. ÚS 2870/26

Stěžovatel: Petr Bílý, nar. 18. 6. 1987, bytem Na Hranici 74/8, Dolní Datyně, 736 01 Havířov, ID datové schránky: fq8g3qa

O D P O V Ě Ď N A V Ý Z V U

k odstranění vad ze dne 7. 10. 2026

podaná ve lhůtě prodloužené do 27. 11. 2026

I.

Bez okolků

[1] Plnou moc nepředkládám. Nezískal jsem ji. Oslovil jsem devět advokátů, osm mě písemně odmítlo, devátý neodpověděl. Desátá advokátka, kterou jsem neoslovil, mě odmítla také. Česká advokátní komora, na kterou jste mě svou výzvou odkázali, mi advokáta neurčila.

[2] Nežádám o další prodloužení lhůty. Nemám co dalšího udělat. **Vyčerpal jsem všechny kroky, které mi zákon dává, a žádný další neexistuje.**

[3] Toto podání má tři části. První dokládá, co jsem udělal. Druhá popisuje, co z toho plyne pro mé právo na přístup k soudu. **Třetí, a kvůli té toto podání píšu, vyjmenovává, co s tím můžete udělat Vy, a co každá z těch možností znamená.**

[4] Píšu to v první osobě, protože jsem člověk, a nejen nějaké číslo problému. Píšu to bez obalu, protože na obaly není čas, a protože jsem přesvědčen, že vážnost soudu se neprokazuje tím, jak se k němu mluví, nýbrž tím, jak soud rozhoduje, tudíž **vážnost soudu je daná samotným chováním soudů ke svému lidu, který si danou institucí platí pro svou ochranu**.

II.

Co jsem udělal

[5] Ve dvou vlnách, tedy **8. 10. 2026** a **23. 10. 2026** jsem oslovil devět advokátů se sídlem v Havířově. Každému jsem datovou schránkou popsal věc, uvedl běžící lhůtu a položil dvě otázky, a to zda zastoupení převezme a za kolik. Při výběru advokáta jsem postupoval čistě náhodně.

#	advokát	ev. č. ČAK	osloveno	výsledek
1	Mgr. Jakub Laimar	17658	8. 10. 2026	odmítl 12. 10. 2026
2	Mgr. Alice Jeziorská	11898	8. 10. 2026	odmítla 12. 10. 2026
3	JUDr. Vanda Bielecká	00028	8. 10. 2026	odmítnuto 20. 10. 2026
4	JUDr. Milan Chrudina	04428	8. 10. 2026	odmítl 23. 10. 2026
5	Mgr. Iva Baronová	13476	23. 10. 2026	odmítla 27. 10. 2026
6	Mgr. Ondřej Červenka	21509	23. 10. 2026	**bez odpovědi**
7	Mgr. Vít Feber	16797	23. 10. 2026	odmítl
8	Mgr. Alicja Kellerberg Klimeš, LL.M.	10998	23. 10. 2026	odmítla
9	JUDr. František Kubín, LL.M.	03742	23. 10. 2026	odmítl 26. 10. 2026
10	JUDr. Sylva Totková Kolderová	12009	**neoslovena**	odmítla 20. 10. 2026

[6] **Devět písemných odmítnutí.** Zákon o advokacii po mně chtěl dvě.

[7] **Ani jeden z nich mi neřekl cenu**, přestože jsem se na ni výslovně ptal. Nebyl jsem odmítnut proto, že bych nabízel málo. Byl jsem odmítnut dřív, než na peníze vůbec došlo.

[8] **Ani jeden z nich neodmítl proto, že by moje věc byla bezdůvodná nebo bez naděje.** Důvody zněly takto:

> **Mgr. Jakub Laimar** (12. 10. 2026): *„s ohledem na mou aktuální pracovní vytíženost, která mi neumožňuje se Vaším případem zabývat“.*
>
> **Mgr. Alice Jeziorská** (12. 10. 2026): *„nemohu převzít Vaše zastoupení u Ústavního soudu“,* a to bez důvodu.
>
> **JUDr. Sylva Totková Kolderová** (20. 10. 2026), rovněž za JUDr. Vandu Bieleckou: kolegyně není schopna právní službu poskytnout, k sobě: *„Z mé strany to není možné z časových důvodů a zaneprázdněnosti.“*
>
> **JUDr. Milan Chrudina** (23. 10. 2026): *„s ohledem na věk již jako advokát dokončuji pouze staré případy s tím že budu s výkonem advokacie končit.“*
>
> **Mgr. Alicja Kellerberg Klimeš, LL.M.**: *„Z kapacitních důvodů nebude naše kancelář s to byhovět Vašemu požadavku“.*
>
> **JUDr. František Kubín, LL.M.** (26. 10. 2026): není v jeho možnostech zastoupení převzít.

> **Mgr. Iva Baronová** (27. 10. 2026): *„Důvodem je výhradně má současná pracovní vytíženost. […] Toto rozhodnutí není založeno na posouzení Vaší věci samé, jejích vyhlídek na úspěch, ani na Vašich majetkových poměrech.“*
>
> **Mgr. Vít Feber**: *„s ohledem na mou aktuální časovou vytíženost nemám prostor přijímat nové klienty a ani případy, tedy nemohu Vám poskytnout Vámi požadovanu právní službu, kdy nejsem ani specialistou na ústavní právo.“*

[9] Nevyčítám jim to. Advokát není povinen moji věc přijmout a jeho vytíženost je jeho věc. **Vyčítám to zákonu, který na jejich dobrovolném rozhodnutí postavil můj přístup k soudu, mé právo.** Povinnost, jejíž splnění závisí výlučně na tom, zda se někomu cizímu bude chtít, není povinnost. **Tak si obyčejný občan spravedlnost nepředstavuje. Je to loterie.**

III.

Co udělala Česká advokátní komora a co tím řekla

[10] Na Komoru jsem se obrátil **den poté**, co mi byla doručena Vaše výzva, tedy 9. 10. 2026. Žádost jsem třikrát doplnil a jednou urgoval. Doložil jsem všechno, co po mně zákon chce.

[11] Rozhodnutím ze dne **9. 11. 2026, č. j. 10.01-000747/26-0005**, mi Komora advokáta bezplatně **neurčila**. Klíčová věta jejího odůvodnění zní:

> **Bod 13:** *„Po odečtení měsíčních výdajů od měsíčních příjmů činí dispoziční částka 27.250,- Kč, což je nepochybně částka dostatečná k tomu, aby žadatel mohl uhradit právní služby zvoleného advokáta.“*

[12] **Těch 27 250 Kč nejsou moje peníze.** Vznikly tak, že k mému příjmu (34 505 Kč) byl připočten příjem mé manželky (cca 26 000 Kč) a od součtu odečteny výdaje domácnosti. Můj vlastní příjem je zhruba **poloviční** oproti částce, z níž rozhodnutí vychází.

[13] A Komora k tomu dodala:

> **Bod 11: *„Komora není oprávněna »licitovat« s určeným advokátem o jeho odměně. Žadatel si musí sám zvážit, jak je pro něj řízení před Ústavním soudem důležité.“***

[14] Čtu to, jak to je napsáno, tedy **mám si rozmyslet, jestli mi za to ústavní právo stojí.** Jinými slovy, **spravedlnost a má ústavou zaručená práva jsou na druhé koleji. Na první koleji jsou peníze!**

IV.

Moje právo bylo navázáno na jiného člověka

[15] Stěžovatelem jsem já. Není jím moje manželka. Stížnost jsem podal já, usnesení, kterým mi byla odepřena soudní ochrana, se týká mě, a následky ponesu já.

[16] Čl. 36 odst. 1 Listiny přiznává právo domáhat se svého práva u soudu **„každému“,** tedy člověku. Ne domácnosti. Ne rodině. **Základní právo je osobní a nepřenositelné.** Nelze je vykonat za někoho jiného a nelze je ani odvozovat od někoho jiného.

[17] Přesto byla moje možnost získat právní pomoc odvozena od majetku ženy, která **není účastníkem tohoto řízení, o nic nežádala, nic nepodala a na výsledku se nijak nepodílí**.

[18] Z toho plynou tři věci a žádnou z nich si nevymýšlím, a to:

> **První.** Moje manželka nemá žádnou povinnost platit moje soudní řízení a já vůči ní nemám žádný nárok, kterým bych se platby domohl. Peníze, ze kterých mám podle té úvahy zaplatit advokáta, **nejsou peníze, o kterých rozhoduji, nýbrž rozhoduje moje manželka. Byly mi přičteny, aniž je mám volně k užití.**
>
> **Druhá.** Abych uplatnil své základní právo, musel by **jiný člověk změnit způsob, jakým žije a hospodaří, tedy manželka by musela změnit svůj způsob života, tato povinnost jí z listiny nevyplývá a ani nemůže**. Manželka se ničeho nedopustila a o nic nežádala. Dopadlo by to na ní jen proto, že se mnou bydlí společně řádně vychováváme společné dítě.
>
> **Třetí.** Ta podmínka ve skutečnosti říká, a to doslovně: ***„chceš své právo? Zataž do toho rodinu.“*** Právo, jehož uplatnění je podmíněno souhlasem, penězi a obětí dalších lidí, už není právem toho, komu náleží. **Je to možnost, kterou člověk má, jen když mu to okolí dovolí.**

[19] Netvrdím, že posuzování poměrů domácnosti je samo o sobě protiústavní. Tvrdím užší a přesnější věc, a to, **přičte-li mi majetek, na který má právní nárok manželka za svou odvedenou práci, a od tohoto se odvozuje jestli mám mít právo dostat se k soudu, poté mé právo je navázáno na další osobu, což dle listiny je nepřípustné.**

V.

Proč jsem nepodal žádost o určení advokáta za úplatu

[20] V poučení rozhodnutí Komory stojí, že mi nic nebrání požádat o určení advokáta **za úplatu**. Zvážil jsem to a neudělal jsem to. Říkám rovnou proč, aby se to nedalo vykládat jako lenost.

[21] **Určení za úplatu by mi nepřineslo advokáta, ale dluh.** Podle § 23 odst. 5 zákona o advokacii hradí odměnu klient, nedohodne-li se s advokátem jinak, **bez dohody platí mimosmluvní odměna podle tarifu.** A Komora v bodě 11 předem oznámila, že o odměně vyjednávat nebude.

[22] **Nemám z čeho platit.** Tři lidi v domácnosti, z toho jedno nezletilé dítě. Žádné úspory. Žádný úvěr nedostanu, prošel jsem v minulosti insolvenčním řízením a **všechny závazky jsem uhradil v plné výši**, takže jsem nemusel žádat o odpuštění zbytku, i **přesto mi banky nepůjčí.**

[23] A podle **§ 18c odst. 1 zákona o advokacii mi může být advokát určen v téže věci jen jednou.** Kdybych požádal, advokáta dostal a nedokázal mu zaplatit, vyčerpal bych svou jedinou možnost a neměl bych nic.

[24] Takže volba zněla tako: *„**Vzít na sebe dluh, který dostane moji rodinu do existence nouze, nebo podat žádost, o níž předem vím, že mi zastoupení nepřinese.“*** Zvolil jsem to druhé. *„**Nejde o to, že bych advokáta odmítal. Jde o to, že si ho nemohu dovolit a odmítám to řešit tak, že na soudní řízení doplatí má manželka a moje nezletilé dítě.“***

VI.

Dva navrhovatelé, dvě rychlosti

[25] Teď k tomu, co je na celé věci nejlépe vidět a co si může ověřit kdokoli, kdo umí číst.

[26] **Prezident republiky** podal návrh na vydání předběžného opatření dne **22. 6. 2026**, č. j. KPR 5081/2026. Plénum Ústavního soudu mu vyhovělo usnesením ze dne **24. 6. 2026**, sp. zn. Pl. ÚS 16/26. **Dva dny.**

[27] Újmu přitom navrhovatel nevyčíslil a žádnou faktickou ani majetkovou újmu netvrdil. Tvrdil, že pozdější rozhodnutí by přišlo po události, k níž se vztahuje. Ústavní soud to v bodě 2 odůvodnění označil za **zjevné**:

> *„Jinak je tomu nicméně v případě první otázky, kdy je zjevné, že vydáním rozhodnutí až po konání summitu by se tento návrh prezidenta vyprázdnil.“*

[28] **Já** jsem podal ústavní stížnost s návrhem na vydání předběžného opatření dne **25. 9. 2026**. Dnes je 23. 11. 2026. **O mém návrhu na předběžné opatření mi do dnešního dne nebylo doručeno žádné rozhodnutí, ani kladné, ani záporné. Devětapadesát dní.** Místo rozhodnutí přišla výzva, abych doložil plnou moc advokáta.

[29] Zasedání zastupitelstva, o které šlo, se mezitím konalo, tedy **16. 9. 2026**. Své právo jsem nemohl vykonat. **Újma, které mělo předběžné opatření zabránit, už nastala.** Krajský soud můj návrh zamítl s tím, že jsem uvedl ***„toliko obecná tvrzení“,*** tedy přesně ten obsah, který plénum Ústavního soudu o necelých dvanáct týdnů dříve **v kauze prezidenta republiky** označilo za zjevný.

[30] A teď to podstatné. **Prezident republiky plnou moc advokáta dokládat nemusel.** Povinnost podle § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu dopadá na fyzické a právnické osoby. Vy sami jste ve stanovisku pléna **Pl. ÚS-st. 42/15, bodě 22**, vysvětlili, proč se u některých navrhovatelů nevyžaduje, a to, že nevyžaduje se u těch, *„u nichž lze očekávat, že potřebnou odborností a způsobilostí samostatně jednat v řízení před Ústavním soudem disponují“*.

[31] **Ten důvod není o postavení. Je o způsobilosti.** Svou způsobilost jsem doložil tím, co leží ve Vašem spise, to je ústavní stížností o čtyřiatřiceti stranách, čtrnácti podáními, prací se stanovisky pléna i s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva. Netvrdím, že mám mít stejné postavení jako prezident republiky, to jsem výslovně vyloučil už v článku XI.e stížnosti. **Ptám se na něco jiného. *„U prezidenta republiky se způsobilost předpokládá, a proto advokáta mít nemusí. Já jsem svou způsobilost prokázal a advokáta mít musím. Proč se tedy u toho, kdo způsobilost prokázal, na podpisu advokáta trvá, zatímco u toho, u koho se teprve předpokládá, se na něm netrvá?“***

[32] A ptám se ještě na jedno. Prezidentovi stačilo k rozhodnutí o předběžném opatření **osmačtyřicet hodin**. Mně **devětapadesát dní nestačilo ani na odpověď**! **Nechápu ten rozdíl v čase.** A dokud jej někdo nevysvětlí, bude to vypadat přesně tak, jak to vypadá, a to ***„u prezidenta to jde, u občana ne.“***

VII.

Co s tím můžete udělat Vy, a co tím řeknete

[33] Dál už nerozhoduji já. Tady je přesně to, co má Ústavní soud podle zákona k dispozici, a co každá z těch možností znamená. **Vyjmenovávám to proto, aby po rozhodnutí nebylo možné tvrdit, že nebyla jiná cesta.**

#	**co můžete udělat**	**podle čeho**	**co tím říkáte**
1	odmítnout návrh pro vadu	§ 43 odst. 1 písm. a) ZÚS	přístup k soudu má ten, komu kývne advokát nebo je schopen advokáta zaplatit
2	znovu prodloužit lhůtu	§ 41 písm. b) ZÚS	věc se odkládá, ačkoli se nic nezmění
3	projednat věc bez plné moci	§ 30 odst. 1 ZÚS, výklad podle účelu	účel zákona je důležitější než razítko
4	rozhodnout o předběžném opatření	§ 80 ZÚS	ochrana práva nečeká na formality
5	projednat věc přednostně	§ 39 ZÚS	věc je naléhavá
—	*doložit plnou moc*	*§ 31 odst. 2 ZÚS*	*to je na mně, a to je vyčerpáno*

VII.1 Odmítnete-li návrh podle § 43 odst. 1 písm. a) ZÚS

[34] Můj návrh není opožděný. Není nepřípustný. Není zjevně neopodstatněný. Byl podán **včas a řádně.** Odmítnete-li jej, odmítnete jej z jediného důvodu, který s jeho obsahem nemá nic společného, **že si mě žádný advokát nevzal.**

[35] Předmětem té stížnosti je usnesení, kterým mi byla **odepřena soudní ochrana**. Když ji odmítnete, nebude odepření soudní ochrany nikdy věcně přezkoumáno, **ne pro obsah, ale pro nedostupnost advokáta.**

[36] **Pak nejde o omezení práva na přístup k soudu. Jde o jeho popření.** A znamená to, že ***v České republice má přístup k Ústavnímu soudu ten, komu kývne advokát a má peníze. Komu nekývne a nemá peníze, ten ho nemá, i kdyby obešel celé město.*** Jestli je to tak, ať to padne v odůvodnění nahlas, aby to lidé věděli.

VII.2 Prodloužíte-li znovu lhůtu podle § 41 písm. b) ZÚS

[37] Lhůta z výzvy je **soudcovská**, stanovili jste ji Vy, ne zákon. Na rozdíl od lhůty podle § 72 odst. 3 ZÚS ji prodloužit lze, a to i opakovaně; to, že jste ji označili za konečnou, je Vaše rozhodnutí, ne zákonná překážka.

[38] **Ale já o prodloužení nežádám.** Nepotřebuji čas, potřebuji advokáta, a ten se za další měsíc neobjeví, přinese jen další odmítnutí. Prodloužení by nebylo vstřícností. **Byl by to odklad ve věci, ve které mezitím může nastat přesně ta újma, které měl zabránit můj návrh na předběžné opatření.** Tedy průtah, který věc sám vyřídí tím, že ji nechá vyhnít.

VII.3 Projednáte-li věc bez doložení plné moci

[39] Můžete posoudit, zda účelu § 30 odst. 1 ZÚS lze v mé situaci dostát i bez formálního razítka. **Nic v zákoně o Ústavním soudu Vám v tom nebrání.** Je to otázka výkladu a výklad děláte Vy.

[40] Ve stanovisku pléna **Pl. ÚS-st. 42/15 ze dne 8. 10. 2015**, bodě 22, jste sami uvedli, že povinné zastoupení *„vůbec nevyžaduje u státních orgánů a úřadů, u nichž lze očekávat, že potřebnou odborností a způsobilostí samostatně jednat v řízení před Ústavním soudem disponují“.* Rozsah té povinnosti jste tedy **dovodili z jejího účelu**, ne z holého textu. Jednou jste to udělali. Můžete to udělat znovu.

[41] Žádám **týž způsob uvažování, jaký používáte sami**.

[42] A teď to pojmenuji přesně, protože na tom celá věc stojí.

[43] **Zákon Vám nebrání. Nikde v zákoně o Ústavním soudu není napsáno, že výklad podle účelu nesmíte použít. Nebrání Vám ústavní pořádek, ten Vám naopak v čl. 4 Ústavy ukládá chránit základní práva. Nebrání Vám judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Nebrání Vám ani Vaše vlastní stanovisko pléna, to je přesně tím dokladem, že tak uvažovat umíte a že jste tak už jednou uvážili.**

[44] **Brání Vám jedině dosavadní praxe. Tu jste si vytvořili sami a sami ji můžete změnit. Je to Vaše rozhodnutí, ne Vaše povinnost, hlavně je to odpověď i veřejnosti, kdo tu pro koho je, zdali soud pro občany, nebo občan je otrokem institucí.**

[45] Z toho plyne jediný možný závěr, a já ho vyslovím nahlas, protože ho nikdo jiný nevysloví, **rozhodnete-li se výjimku neučinit, nebude to proto, že nemůžete. Bude to proto, že nechcete, a to musí lidé vědět.**

[46] **Mezi *„nemohu“* a *„nechci“* je celý rozdíl mezi právním státem a jeho předstíráním.** *„Nemohu“* se dá přijmout, zákon je zákon a soud jím je vázán. ***„Nechci“* se přijmout nedá, pokud občan udělal všechno, co po něm zákon žádal, a přesto zůstal přede dveřmi.** Pak už nerozhoduje zákon o tom, kdo se dostane k soudu. Rozhoduje o tom Vaše vlastní vůle.

[47] Nežádám po Vás milost a nežádám, abyste porušili zákon. **Žádám, abyste použili prostor, který máte a nepoužijete-li ho, abyste v odůvodnění napsali, že jste ho měli a nepoužili.** To je rozdíl mezi rozhodnutím a odbytím.

VII.4 Rozhodnete-li o předběžném opatření podle § 80 ZÚS

[48] V článku XII. ústavní stížnosti je návrh na vydání předběžného opatření. Už v bodě [51] stížnosti a v písmenu c) petitu jsem žádal, **aby otázka zastoupení nebránila bezodkladnému rozhodnutí o něm**. Opakuji to. Řízení u Krajského soudu v Ostravě běží a soud v něm koná, naposledy usnesením ze dne 12. 10. 2026, č. j. 22 A 45/2026-44.

VII.5 Neodpovíte-li na nic

[49] Nejpravděpodobnější varianta, a řeknu ji sám, abyste ji nemuseli hledat, **jedna věta o tom, že jsem nedoložil plnou moc, a konec.** Žádné vypořádání s ničím, co jsem napsal.

[50] **Nebudu pak tvrdit, že se mnou souhlasíte**, vím, že mlčení soudu souhlas neznamená. **Zveřejním, že jste neodpověděli.** Otázky níže jsou krátké a každá se dá zodpovědět jednou větou. Jestli na ně odpověď nepřijde, závěr si udělá každý sám.

VIII.

Otázky, na které žádám odpověď

[51] Žádám, aby se Ústavní soud v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal s těmito otázkami. Je jich pět a každá je zodpověditelná:

1. Jakým **konkrétním postupem**, který jsem měl k dispozici a nevyužil, jsem měl povinné zastoupení zajistit poté, co mě devět advokátů odmítlo a Komora mi advokáta neurčila?

2. Je slučitelné s čl. 36 odst. 1 Listiny, aby **přístup jednotlivce k soudu závisel na majetku a na ochotě osoby, která účastníkem řízení není**?

3. Je slučitelné s čl. 4 Ústavy, podle něhož jsou základní práva pod ochranou soudní moci, aby bylo uplatnění základního práva **fakticky podmíněno dobrovolným souhlasem soukromé osoby**, advokáta, který není povinen věc převzít?

4. Odmítnete-li návrh, **zůstává právo na soudní ochranu zaručeno i tomu, kdo advokáta nesehnal, ačkoli se o to prokazatelně pokusil u devíti z nich**, a pokud ano, čím?

5. Čím se vysvětluje, že o návrhu prezidenta republiky na vydání předběžného opatření bylo rozhodnuto **za dva dny**, zatímco o mém návrhu **nebylo po devětapadesáti dnech rozhodnuto vůbec**?

[52] Nežádám, aby mi soud dal za pravdu. **Žádám odpověď.** Je-li uplatnění základního práva podmíněno krokem, který jeho nositel nemůže sám učinit, musí být možné říct, jak ten krok učinit lze. **Nelze-li to říct, není to podmínka. Je to překážka.**

IX.

Toto podání i Vaše odpověď budou zveřejněny

[53] Oznamuji předem a bez postranních úmyslů, **toto podání i rozhodnutí, které na ně Ústavní soud vydá, zveřejním.**

[54] Zveřejním je jako článek na **www.forumlidu.cz**, rozešlu lidem z volného společenství Fórum lidu, jejíž rozsah se pohybuje řádově ve **desetitisících občanů**, a umístím je na sociální sítě. Článek se bude jmenovat podle toho, oč v něm jde.

[55] Nedělám z toho nátlak a nic si tím nevymiňuji. **Vaše rozhodnutí je veřejné tak jako tak**, zveřejňujete je sami. Jediné, co oznamuji, je, že **tahle věc nezůstane mezi námi dvěma** a že se na odpověď bude dívat víc lidí než já.

[56] Pokládám za poctivé to říct předem, a ne až potom.

X.

Nula, nebo jedna

[57] Pracuji s věcmi, které buď fungují, nebo nefungují. Mezistav neexistuje. A právní stát je na tom stejně, **buď právo platí, nebo neplatí.** Nelze mít obojí, mít v Listině zaručený přístup k soudu a zároveň ho mít jen tehdy, když se najde advokát, který má čas a pokud má člověk peníze.

[58] Udělal jsem všechno, co šlo. Podal jsem stížnost včas a řádně. Obešel jsem devět advokátů. Obrátil se na Komoru den po Vaší výzvě, třikrát jsem doplnil a jednou urgoval. Doložil jsem všechno, co kdo chtěl. **Nedostal jsem nic.**

[59] **Teď je to na Vás. Udělejte, co uznáte za správné, ale napište do odůvodnění, co to znamená.** Jestli platí, že právo na soudní ochranu je zaručeno i tomu, kdo advokáta nesehnal a nemá na něj peníze, řekněte, čím jej má sehnat a kde ty peníze „vzít“. Jestli neplatí, řekněte to taky. **Obojí nelze.**

[60] Čl. 2 odst. 1 Ústavy říká, že „lid je zdrojem veškeré státní moci“. Čl. 2 odst. 3 Ústavy říká, že „státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon“.

[61] Jsem jedním z těch lidí. **Jsem tedy zdrojem státní moci, ne jejím prosebníkem.** Nepřišel jsem si pro milost. Přišel jsem si pro odpověď.

[62] Celá věc se dá shrnout do jediné věty. **Žádám, aby se Ústavní soud vypořádal právě s touto větou:**

> **Vykonal-li občan všechno, co po něm zákon žádá, a přesto se k soudu nedostal, protože na advokáta nemá peníze, pak nemá ani to právo, které mu Listina zaručuje. A stát, který mu je zaručil, mu je týmž dechem vzal.**

[63] Je to jedna věta. Buď platí, nebo neplatí. **Zůstane-li bez odpovědi, zveřejním ji přesně tak, jak bude stát, jedna věta, na kterou Ústavní soud České republiky neodpověděl.** To bude stačit a každý si to přebere sám, lid není hloupý a moc dobře chápe v jakém právním stavu žije.

XI.

K přílohám, a k tomu, kdo komu slouží

[64] **Přílohy k tomuto podání připojuji, ačkoli bych nemusel. Uvádím proč.**

[65] **Všechno, co zde tvrdím, si Ústavní soud může ověřit sám a snáz než já**:

> **Rozhodnutí České advokátní komory** je vedeno pod **č. j. 10.01-000747/26-0005** a bylo vydáno dne 9. 11. 2026. Komora je orgánem, který o určení advokáta rozhoduje, a celý spis má u sebe. Stačí si o něj napsat.
>
> **Devět advokátů**, kteří mě odmítli, mám v tomto podání uvedeno **jménem a evidenčním číslem České advokátní komory**. Jsou vedeni ve veřejném seznamu advokátů. Soud se jich může zeptat.
>
> **Doručení mých žádostí** proběhlo datovými schránkami a je evidováno v informačním systému datových schránek, tedy v systému provozovaném státem.

[66] A teď k tomu podstatnému.

[67] **Ústavní soud je orgán veřejné moci, zřízený podle čl. 83 Ústavy jako soudní orgán ochrany ústavnosti, a je placen z daní občanů této země. Byl zřízen proto, aby občanům sloužil, aby chránil jejich ústavně zaručená práva. Není to protistrana, před kterou se občan obhajuje.**

[68] **Nejsem zde v postavení podezřelého, který musí každé své slovo doložit listinou, aby mu bylo uvěřeno.** Nevedu spor proti Ústavnímu soudu. Přišel jsem k němu pro ochranu práva, které mi bylo odepřeno a cestou jsem obešel devět advokátů a prošel řízením u profesní komory.

[69] **Má-li soud o kterémkoli mém tvrzení pochybnost, ať si je ověří. Má k tomu nástroje, které já nemám, a má k tomu lidi, které platím ze svých daní.** Jediný dotaz na Českou advokátní komoru, orgán rovněž veřejný, potvrdí nebo vyvrátí všechno, co jsem napsal.

[70] **Listiny proto nepřikládám ze své povinnosti, nýbrž proto, abych soudu nedal nejlacinější ze všech záminek, totiž napsat, že stěžovatel svá tvrzení nedoložil, a tím se vyhnout všemu ostatnímu, co je v tomto podání napsáno.** Tu záminku mít nebudete. **Odmítám však roli, v níž občan musí dokazovat, že se pokusil dostat k soudu.** Takovou roli mi žádný zákon neukládá a žádný soud placený z mých daní by mi ji ukládat ani neměl.

[71] Požádá-li mě Ústavní soud o jakoukoli další listinu, dodám ji obratem a bez výhrad.

[72] Připojuji:

1. Rozhodnutí předsedkyně České advokátní komory ze dne 9. 11. 2026, č. j. 10.01-000747/26-0005

2. Odpovědi oslovených advokátů (9 listin)

[73] Žádám, aby mi byly veškeré písemnosti v této věci i nadále doručovány do datové schránky ID fq8g3qa.

Petr Bílý